April 2025

Geachte leden van de Cliëntenadviesraad Dijk en Waard,

Hartelijk dank voor uw advies van 28 februari 2025 over de wijzigingsvoorstellen op de verordening jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning in Dijk en Waard.
Wij hebben met belangstelling uw advies gelezen.

U vraagt zich af of "*de voorgestelde drempels en voorwaarden voldoende rekening houden met schrijnende gevallen en uitzonderingen. Een te strikte toepassing kan leiden tot onrechtvaardige situaties waarin mensen tussen wal en schip vallen. Bovendien is het van belang om te waarborgen dat de uitvoeringspraktijk niet onnodig complex of bureaucratisch wordt.*"

We zijn blij te constateren, dat u net als wij het belangrijk vindt te waarborgen dat onze inwoners die onze ondersteuning echt nodig hebben, dat ook krijgen. Het is van belang om schrijnende en onrechtvaardige situaties en te strikte toepassing van regels te voorkomen. Er moet ruimte zijn voor maatwerk. Tegelijkertijd is het niet wenselijk dat de uitvoering te complex of bureaucratisch wordt.

Het college is het met u eens dat inwoners maatwerk nodig hebben. In een aantal van uw aanbevelingen klinkt uw bezorgdheid over het meewegen van bijzondere omstandigheden van inwoners door. Daarom willen we, voordat we op uw aanbevelingen reageren, eerst ingaan op ons werkproces bij een melding of aanvraag.

Met inwoners die zich bij ons melden met een hulpvraag gaan we in gesprek over hun persoonlijke situatie. Bij iedere inwoner zijn de omstandigheden en de context waarin een beperking of hulpvraag zich afspeelt anders. Voordat we samen met de inwoner een passende oplossing kunnen vinden, is het dan ook van belang eerst samen de unieke leefwereld van de inwoner in beeld te brengen. Dit is een brede oriëntatie, zodat we bij het al dan niet toekennen van maatwerkvoorzieningen ons baseren op de impact in de individuele situatie.
Deze werkwijze heeft door jurisprudentie vanuit de Centrale Raad van Beroep een verplichtend karakter gekregen. De methode wordt het vijf-stappenmodel genoemd. In de gemeente Dijk en Waard hechten we eraan om te benadrukken dat we deze methodiek gebruiken. Daarom is deze onderzoeksmethode in onze verordening in artikel 4 vastgelegd.

In uw advies geeft u ons een viertal aanbevelingen mee waarop we hieronder reageren.

Aanbeveling

1. Een onafhankelijk adviespanel op te nemen voor woningvoorzieningsbeslissingen.

Reactie college
U uit in uw advies uw zorg over de toevoeging aan artikel 5.3.3 lid h. In dit artikel wordt inwoners extra duidelijkheid geboden. Het artikel zegt, dat als een inwoner al geruime tijd weet dat zijn woning door toename van beperkingen in de toekomst niet meer geschikt zal zijn, de gemeente ondersteunt bij het vinden van oplossingen, maar dat de gemeente ook verwacht dat de inwoner moeite doet om te anticiperen op de toekomst. Indien al een paar keer een passende woning is afgewezen zou het kunnen dat er geen vergoeding voor een (dure) woningaanpassing wordt

verstrekt.
U uit de zorg, dat de inwoner wellicht financiële of sociale redenen had om niet te verhuizen. En vraagt zich af of dat wel wordt meegewogen bij de besluitvorming. Zoals in de bovenstaande inleiding staat, is het onderdeel van de procedure om vele aspecten uit de leefwereld van de inwoners mee te wegen. We kunnen alleen spreken van een aanbod van een passende woning als óók de aspecten die u benoemt zijn meegewogen en passend voor de inwoner zijn. Dit betekent echter niet, dat de gemeente niet enige medewerking van een inwoner mag verwachten.
Overigens willen wij hieraan toevoegen, dat we verwachten dit toegevoegde lid weinig nodig te hebben.

U stelt voor om een onafhankelijk adviespanel op te nemen in de woningvoorzienings-beslissingen.
Wij zijn van mening, dat de bovenstaande procedure een brede afweging van de belangen van onze inwoners betekent. Het instellen van een onafhankelijk adviespanel in de procedure zou betekenen dat alle aanvragen voor woonvoorzieningen verlengd worden. Dat lijkt ons onnodig bureaucratisch en voor inwoners niet wenselijk om langer op een besluit te moeten wachten. Het verlengen van de aanvraagprocedure verhoogd de kans, dat het besluit niet binnen de wettelijke beslistermijn genomen kan worden.

Aanbeveling

2. Een herzieningsmechanisme of hardheidsclausule te implementeren bij het primaat van verhuizen.

Reactie college
In artikel 5.3 legt de gemeente wat duidelijker dan voorheen vast, dat er bij een woningaanpassing met name als deze meer dan € 7.500 bedraagt ook gekeken wordt naar de mogelijkheid van verhuizen, als er een passende woning is. U vraagt zich af of in gevallen waarin verhuizen binnen een medisch aanvaardbare termijn niet haalbaar is of de sociale impact te groot is, dit wel meegewogen wordt. En stelt voor om een hardheidsclausule op te nemen.
Het is inderdaad alleen mogelijk om te spreken over een passende woning als veel aspecten uit de situatie van de cliënt meegewogen worden. De medische termijn en sociale impact maken deel uit van de afweging. Het toevoegen van een hardheidsclausule zou alleen leiden tot meer bureaucratie en levert geen extra mogelijkheden voor onze inwoners op. Immers op basis van de huidige regels mag er al aan de hand van de individuele situatie een beslissing tot woningaanpassing genomen worden.

Aanbeveling

3. Een minimumfrequentie vast te leggen voor herziening van het toezichtsbeleidskader.

Reactie college
U uit uw zorg dat de aanpassing aan de frequentie waarop het toezichtsbeleidskader wordt aangepast in de verordening leidt tot verouderde kader en inconsistent beleid tussen de verschillende gemeenten in de regio.
De voorstellen tot tekstwijziging zijn gedaan om meer te passen bij het beleid in de andere gemeenten, zodat onze samenwerking daardoor versoepeld wordt. In alle buurgemeenten heeft de gemeenteraad namelijk geen beslissingsbevoegdheid over het toezichtsbeleidskader. Alleen in Dijk en Waard moet de gemeenteraad elke vier jaar het beleid vaststellen. We willen de bevoegdheid niet geheel bij de gemeenteraad weghalen. Tegelijk willen we er ook voor zorgen, dat niet alleen de gemeente Dijk en Waard gedwongen wordt beleid aan te passen, als de samenwerkende buurgemeenten daar nog niet aan toe zijn.

Aanbeveling

4. Een uitzonderingsclausule op te nemen voor acute gevallen bij maatwerkvoorzieningen.

Reactie college

U uit uw zorgen over het toevoegen van een lid aan artikel 5.1 over afwijzingsgronden. Hierin geven we aan, dat we geen voorziening achteraf verstrekken, als iemand de voorziening al enige tijd voor de melding bij ons heeft gerealiseerd, terwijl wij geen toestemming vooraf hebben gegeven. U vraagt zich af of er geen schrijnende situatie kan ontstaan als er met spoed een voorziening nodig was.

We wijzen erop, dat in hetzelfde lid de toevoeging staat: “terwijl de noodzaak niet meer vastgesteld kan worden.”

Deze toevoeging, maakt dat, indien we de noodzaak achteraf (binnen redelijke termijn) kunnen onderzoeken en vaststellen de voorziening alsnog toegekend wordt (conform de rest van de regelgeving).

Het is daarom niet nodig nog een extra uitzonderingsclausule toe te voegen. De toevoeging voorziet daarin.

Tot slot willen we u hartelijk danken voor uw tijd en inzet en uw snelle advies.

Met vriendelijke groeten,

College van burgemeester en wethouders van Dijk en Waard